

АКАТИСТ
ПРЕД ИКОНОМ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ БЕЗДИНСКЕ
(2. / 15. јул)

Кондак 1.

Теби, Изабраној Богоматери и Царици, којој се клањају Небо и Земља, и Која у неприступној светлости Божијој предстојиш, јер си Бога Сина у телу родила, молитвени вапај узносимо, ми недостојни и свегрешни, просећи милости Твоје. Сажали се, Пречиста Богомајко, и избави нас од свих смрти које нас у пакао воде, како би Ти благодарно запевали: Радуј се, Свемилоствива Царице, загрли и нас грешне Твојим пречистим рукама!

Икос 1.

Арханђел је сишао с Неба, да Теби, Најчистијем Сасуду рода људског, донесе Благу Вест, којом ће се спасити свет од греха, смрти и ђавола. И ти, о Најневинији Анђеле Небески, најсмерније и најкроткије пристаде да постанеш Слушкиња Господња, која ће родити Једног од Пресвете Тројице, Онога Кога су чекали народи, Спаситеља света, Господа Исуса Христа. Зато Ти, Мајко Небеска, овакве похвале узносимо:

Радуј се, Неботкана Лествице нашег спасења!

Радуј се, Доче Господњи!

Радуј се, Колевко Вечног Живота!

Радуј се, Сместилиште Несместивог Бога!

Радуј се, Пресвете Тројице Изабрани Сасуде!

Радуј се, јер кроз Тебе познасмо Сина Божијег!

Радуј се, Тајне од вечности Испуњење!

Радуј се, јер си после Бога Светија од сваке светости!

Радуј се, јер си уздигнута пред Престо Пресвете Тројице!

Радуј се, Свемилоствива Царице, загрли и нас грешне Твојим пречистим рукама!

Кондак 2.

Пророштво старца Симеона се заиста обистинило, и мач је расекао срце Твоје, Сведобра Царице, када су бездушници разапели Сина Твога, на Крсту Спасења. И Ти си тада, Најтужнија Мајко, лила најтужније сузе од постања света, тихо појући Богу Славе: Алилуја!

Икос 2.

Али жалост Твоја, Светужна Богомајко, се тако брзо окренула на радост, јер Син Твој, Својом Божанском силом трећег дана устаде из мртвих, и отвори двери Небеске за све који Бога воле. На чудесан начин се и Теби јавио, да Те утеши, да Ти каже како је ђаво побеђен и смрт сатрвена. Зато Ти благодарно овако појемо:

Радуј се, јер си изабрана од свих родова!

Радуј се, јер си од Свете Тројице царску славу примила!

Радуј се, Најсветија Мајко Најсветијег Чеда!

Радуј се, јер си Бога Сина дојила млеком Својим!

Радуј се, Ризнице неизбројних блага Небеских!

Радуј се, Најлепша Мајко у свим световима!

Радуј се, Радости ожалошћених!
Радуј се, Највећа Надо умирућих!
Радуј се, јер кроз Тебе Бог беше с нама!
Радуј се, Свемилостива Царице, загрли и нас грешне Твојим пречистим рукама!

Кондак 3.

Први Хришћани, љубећи Васкрслог Господа свим срцем својим, љубили су и Тебе, Пречиста Небеска Невесто, као Мајку Његову. Из превелике љубави према Теби, желели су да благи лик Твој имају изображен и насликан као икону, и да Сину Твом пред њом поју: Алилуја!

Икос 3.

И Божанствени еванђелиста Лука, испуни жељу њихову, теобрази не једну, него три Часне Иконе Твоје, Мајко Света, које Ти када угледа, благослови и рече: “Благодат Моја и Сина Мога нека буде на њима”. Благодарни на свеобилној благодати Твојој, Богомајко, коју изливаш на све нас, ми Те овако песмама хвалимо:

Радуј се, јер си дала тело Ономе који нам даје Своје Тело!
Радуј се, јер си без мужа родила Сина Човечијег!
Радуј се, јер седиш на Престолу са Царем Славе!
Радуј се, Заштитнице монаха и монахиња!
Радуј се, јер је Теби највише храмова Божијих посвећено!
Радуј се, Предводнице Анђела!
Радуј се, јер најбоље познајеш Тајну Свете Тројице!
Радуј се, Избавитељко наша од свакога зла!
Радуј се, Најбржа Помоћнице наша!
Радуј се, Свемилостива Царице, загрли и нас грешне Твојим пречистим рукама!

Кондак 4.

И Ти се, Препоблагословена Дјево, када за то дође време, пресели душом и телом код Сина Твога, Господа Исуса Христа, али вернима остаде пречасни лик Твој на иконама Твојим, које се почеше умножавати као звезде небеске, јер су сви желели да Те имају тако изображену и да Сину Твоме кога у наручју држиш певају: Алилуја!

Икос 4.

Када земља руска од Византије прими свето Крштење и слава Твоја се пренесе к њима, Пресвета Богородице. У знак захвалности Теби, подигоше Ти многе цркве и манастире, и украсише их иконама и фрескама Твојим на радост верног руског народа. Зато Те, Свемилостива Мајко Божија, овако величамо:

Радуј се, Миомирисе Небески!
Радуј се, јер лик Твој царске двери у свим црквама украшава!
Радуј се, јер нас рука Твоја са дна пакла извлачи!
Радуј се, јер си стекла већу благодат од Херувима и Серафима!
Радуј се, јер си чудесно родила Бога у телу!
Радуј се, Поверенице Тајни неизречених!
Радуј се, Радовање душа наших!
Радуј се, Исцељење болесних!

Радуј се, јер си васкрсла пре општег васкрсења!
Радуј се, Свемилоствива Царице, загрли и нас грешне Твојим пречистим рукама!

Кондак 5.

Тада Те, о Преблагословена Богомати, и један благочестиви руски иконописац изобрази на дрвету, и Икону Твоју Свету поставише у Псковско-печерском манастиру да надахњујеш смерне монахе ка Вишњем свету, где и Ти обитаваш, и где све Силе Небеске славе Сина Твога, кличући: Алилуја!

Икос 5.

У руској земљи та Света Икона Твоја би звана Владимирска, Пресвета наша Владичице, и много година потоци суза се проливаше пред њом, кроз које су верни просили од Тебе заштиту и помоћ у тешком земном животу пуном бола и патњи. И Ти си као Добра Мајка испуњавала чедима Својим све молбе њихове, а они су Ти благодарно овако појали:

Радуј се, прогнанима Једина Утехо!
Радуј се, грешницима Највећа Надо!
Радуј се, јер си Најславнија у Царству Небеском!
Радуј се, Миомирисни Тамјане од кога демони устрашено беже!
Радуј се, јер си преиспуњена Љубављу Божијом!
Радуј се, јер Ти Син Твој ниједну молбу није одбио!
Радуј се, Мајко Бога Оваплоћеног!
Радуј се, Духом Светим од свих греха очишћена!
Радуј се, потоцима молитвених суза кроз векове призивана!
Радуј се, Свемилоствива Царице, загрли и нас грешне Твојим пречистим рукама!

Кондак 6.

Побожни монах, Грк Пајсије, дође у Псковско-печерски манастир где Света Икона Твоја почиваше, Мајко Небеска, па када је угледа, паде пред њом, дивећи се лепоти њеној и Твојем нежном материнском лику, и лијући сузе умиљења, благодарно запева Сину Твојем: Алилуја!

Икос 6.

Тада му Ти, Царице Небеска, чудесно убаци помисао, да он Свету Икону Твоју затражи од братије манастирске, и да је понесе у земљу Србију, како би помагала поробљеном народу Србском. Добивши благослов за то, монах Пајсије понесе Небески дар са собом пут југа, ка мученичкој и светој Србији. А ми, задивљени и благодарни ходатајству Твојем ка нама појемо Ти овако:

Радуј се, Радоснице покајања!
Радуј се, Родитељко Родитеља нашег!
Радуј се, Ослобођење поробљених!
Радуј се, јер чеда бездетнима чудесно дарујеш!
Радуј се, јер светих икона Твојих има највише на свету!
Радуј се, Мајко свих Хришћана!
Радуј се, јер ум Твој Духом Светим дише!
Радуј се, јер се Тобом роди Еванђеље!

Радуј се, јер Тобом постаде Човек Онај који створи човека!
Радуј се, Свемилоствива Царице, загрли и нас грешне Твојим пречистим рукама!

Кондак 7.

Када Икона Твоја чудотворна би донешена у Београд, сабра се многи народ, и као да им Ти Сама са Неба сиђе, Свемилоствива Богородице, тако је радосно дочека, и са сузама бола и наде је целива, појући Богу кога држиш на пречистим рукама Својим: Алилуја!

Икос 7.

Епископ београдски Стефан узе тада Свету Икону Твоју, Премилоствива Богородице, и постави је у саборни храм светог архангела Михаила. Знајући неисказану љубав и доброту Твоју, пред њом поробљени Србски народ кроз сузе од Тебе испроси свеобилну помоћ, певајући милосрђу Твоме овако:

Радуј се, Духа Светог Просветљење!
Радуј се, Тајно Неизрецива!
Радуј се, Зеницо Свевидећег Бога!
Радуј се, Царице Неба и Земље!
Радуј се, Благодатна Богородитељко!
Радуј се, Изворе свих милости!
Радуј се, Кладенче свих доброта!
Радуј се, Сунце Царства Небеског!
Радуј се, Надо свих напаћених!
Радуј се, Свемилоствива Царице, загрли и нас грешне Твојим пречистим рукама!

Кондак 8.

Траживши мира и безмолвија монашког, инок Пајсије се пресели у Винчански манастир, где поче да обнавља запустелу и оштећену цркву, желећи да у њу пренесе Свету Икону Твоју, Преблагословена Владичице, и да у тишини манастирској пред њом монаси са сузама за цео свет поју Богу: Алилуја!

Икос 8.

На дан кад Света Црква слави успомену полагања Свечасне Ризе Твоје, Пресвета Богородице, Икона Твоја Света би пренешена из Београда у Винчански манастир, ка коме опет потекоше реке народа. Јер знали су они да им једино Ти можеш помоћи у свим невољама и бедама, о Сведобра Мајко Божија, па су се пред Светом Иконом Твојом клањали и песме овакве певали:

Радуј се, Узданицо наша у невољама!
Радуј се, Чуварко оних који Те љубе!
Радуј се, Умилна Утешитељко наша!
Радуј се, Заклоне наш од свих непријатеља!
Радуј се, Страху демона!
Радуј се, Љубљена од целог света!
Радуј се, Похвало девственика!
Радуј се, Победо свих страсти!
Радуј се, Тврђаво Непобедива!
Радуј се, Свемилоствива Царице, загрли и нас грешне Твојим пречистим рукама!

Кондак 9.

После неуспешног рата против Турака, многи народ Србски побеже преко Саве у Угарску, бојећи се Турске освете. И винчански монаси мораше да напусте свој манастир, поневши са собом своје највеће богатство, Пречасну Икону Твоју, Пресвета Владарко Небеска, тужно појући Богу: Алилуја!

Икос 9.

Речити говорници не могу исказати љубав којом су Икону Твоју, Мајко Божија, монаси носили и чували, тражећи и њој и себи достојно уточиште. И најзад га нађоше у манастиру Бездинском, где Ти Иконом Својом чудотворном настави да верном народу опет дајеш помоћи и исцељења. Зато Ти благодаримо овако:

Радуј се, Облаче Лаки, који нас закриљује од свакога зла!
Радуј се, Лучезарни Светиониче помрачених душа наших!
Радуј се, у невољама нашим Брза Помоћнице!
Радуј се, у тузи нашој Усрдна Утешитељко!
Радуј се, Пресвета Богомајко Богочовека Христа!
Радуј се, јет си освећена Духом Светим!
Радуј се, Родитељко Разоритеља ада!
Радуј се, јер се преко Тебе од греха искуписмо!
Радуј се, Слушкињо Господња Богом изабрана!
Радуј се, Свемилоствива Царице, загрли и нас грешне Твојим пречистим рукама!

Кондак 10.

Патријарх Арсеније четврти, желећи да чудотворну Икону Твоју има за себе, о Пресвета Богородице, пресели је једно време у Сремске Карловце, да и ту верни народ од Тебе Небеских дарова тражи, Мајко Сведобра, и да пред њом поје Богу: Алилуја!

Икос 10.

Када се Икона Твоја Света, Свеславна Мајко Божија, поново врати у Бездин, би постављена у цркви манастирској на трон који је у свим храмовима Божијим Теби посвећен и где сви обременени долазише да Те моле, да Ти благодаре, да Те величају и узвикују:

Радуј се, јер си родила Једнога од Пресвете Тројице!
Радуј се, јер Ти је Син Твој дао моћ непобедиву!
Радуј се, јер нас најсигурне од злих духова штитиш!
Радуј се, јер помоћи Твојом побеђујемо свако зло!
Радуј се, јер да није Тебе, не би ни нас било!
Радуј се, јер Покров Твој штити све оне који Те усрдно моле!
Радуј се, Заштитнице немоћних и слабих!
Радуј се, Огњу који сажиге стреле демонске!
Радуј се, Сасуде изобилне благодати Духа Светог!
Радуј се, Свемилоствива Царице, загрли и нас грешне Твојим пречистим рукама!

Кондак 11.

У манастиру Бездину, Икона Твоја Света, Преблагословена Владичице, проведе скоро два века, па од тада и доби вечно име своје – Бездинска - чинећи безброј чудеса свима онима који Ти са сузама вапише, и Сину Твоме појаше: Алилуја!

Икос 11.

Назад, пред Други светски рат, икона Света Твоја, Богородице Дјево, проевши једно време у Кикинди, нађе дом свој, у владичанском двору у Вршцу, у храму светих Архангела, где верни просећи милости Твоје, кличу Ти овако:

Радуј се, Чуварко рода Србскога кроз векове!
Радуј се, Највеће Умиљење душа наших!
Радуј се, Најумилнија Лиро Небеска!
Радуј се, Најлепши Мирисе Свете Тројице!
Радуј се, Мајко Новог Адама!
Радуј се, Најлепша Песмо Небеска!
Радуј се, Многородни Винограде Господњи!
Радуј се, Непрестана Молитвенице за цео свет!
Радуј се, Најсмернија Слушкињо Господња!
Радуј се, Свемилостива Царице, загрли и нас грешне Твојим пречистим рукама!

Кондак 12.

Благоверни Србски народ желећи да Чудотворну Икону Твоју има стално пред собом, начини још четири њене копије. Једну у манастиру Бездину, једну у Сремским Карловцима, једну у Бечеју и једну у Зрењанину, пред којима се свакодневно чује песма Анђела: Алилуја!

Икос 12.

Као што на Светој Икони Твојој Ти нежно грлиш Твога Сина, и Син Твој грли Тебе, Мајко Свемилостива, тако загрли и нас, децу Твоју недостојну и гресима многим обремену, али која Те и таква недостојна ипак воле, и величају од свег срца овако:

Радуј се, јер очи Твоје Бога у телу прве угледаше!
Радуј се, јер Тобом Бог Човек постаде!
Радуј се, јер Те сви нараштаји зову Блаженом!
Радуј се, Најмилосрднија Заступнице грешних!
Радуј се, јер си грлила Оног који грли свет!
Радуј се, јер Покровом Својим цео свет покриваш!
Радуј се, Сунце наше у тами овога света!
Радуј се, Зоро безвечерњег дана!
Радуј се, Путеводитељко у Живот Вечни!
Радуј се, Свемилостива Царице, загрли и нас грешне Твојим пречистим рукама!

Кондак 13.

О, Свемилостива Мајко Божија, пригрли нас материнском љубављу Твојом, и по неисказаној благодати коју имаш, преобрази душе наше да непрестано стреме ка Вишњем Царству, како би величали бескрајну доброту Твоју и појали Богу: Алилуја!

(Овај кондак се чита три пута, па затим поново: икос 1. и кондак 1. и онда молитва, на крају.)

МОЛИТВА

О, Мајчице Пресвета и Царице свих светова, Надо оних који су без наде, и Утехо оних који су без утехе, у Тебе се највише надамо, у Тебе се највише уздамо, у Теби видимо најсигурније избављење од таме паклене наше у којој се налазимо. И не знамо како смо више и живи, како можемо и да призивамо име Господње, како да призивамо Тебе, Избавитељку Најпоузданију, како се уопште сећамо да постоји свет добра, кад је све наше и у нама преплављено неизбројним смртима и отровним пакленим гадостима, које нас држе у власти својој као верне поданике. То нам сигурно она неизмерна љубав Божија, која се подједнако излива и на праведне и на грешне, још наду даје, још не да да умремо душом занавек, него куца, куца на срца наша, окорела и скамењена за све чисто и светло, и као да говори: Пробуди се, сине светлости, изађи из таме, васкрсни из греха! И као да се у тој неизмерној љубави Божијој и безмерна љубав Твоја пројављује, Пречиста Мајко Христова, и као да нам и она говори: Мене зовите, Мајку Божију, Ја ћу вам помоћи, Ја ћу вас избавити од сваког зла, од сваке муке, од свих ђавола, јер молбе Моје Син Мој никада одбио није!

Зато ми, Најмилостивија, и прилазимо Теби, куцамо на врата милосрђа Твога, мада са неисказаним стидом и страхом, бојећи се да је безакоње наше превазишло дуготрпљење Твоје, и да ћеш можда одвратити Своје лице од нас. Ипак, нада наша да је срце Твоје милостивије него што се и помислити може, говори нам да свим бићем својим од Тебе просимо помоћ која нам је потребна да оживимо духовно, да се повратимо у свет мира и љубави, у свет врлина и добра. Притеци нам зато у помоћ, Сведобра и Свенежна Свемајко Небеска, избави нас из греховне таме у којој стално пребивамо, и поведи нас ка светлости благодатног живота. Ми који незнамо ни једног начина како да то учинимо, јер смо неуки за све добро и спасоносно, препуштамо се Теби, Спаситељки грешних, и молимо Те, разли по нама и у нама све оне силе Божије које ће нас, слепце духовне, сигурно водити узаном стазом спасења.

Реци нам, Мајчице, које речи молитве да Ти говоримо, како да Те молимо, како да Те зовемо, па да нас чујеш, па да нас услишиш. А мислимо да не тражимо пуно, мислимо да не тражимо погрешно. Син Твој је рекао да иштемо најпре Царство Небеско, и ево, Свемилостива, ми само то и тражимо, само ка Небу руке дижемо, и очима срца ка Теби гледамо, не би ли се смиловала, и очистила нас од свакога зла, од сваке нечистоте, од сваке гадости, од сваке сатанске помисли, од свих греха које смо учинили.

А можда нам речи нису ни потребне, можда је само довољно да пред Светом Иконом Твојом ћутимо, и сузе лијемо. Можда ћемо се тако лакше преобразити, поправити, оснажити, можда ће се тако у нама родити она снага којом ћемо бежати од свих зала која су у нама. Можда ћемо, гледајући неизмерну љубав коју Син Твој, Дете још, али и Бог, излива на Тебе, грлећи Те ручицама Својим, схватити да Он то грли и све нас, земнородне, због којих је и дошао у свет кроз Тебе, и да нас неизмерно воли, само треба да слушамо свете речи Његове. О, помози нам, Свемоћна Царице, да слушамо и творимо оно што је Син Твој заповедио, јер само тако ћемо моћи да Му покажемо да и ми Њега волимо. А без те љубави, ко ће ући у Царство Небеско!?

Ако смемо то да кажемо, ако није бестидно, загрли и нас, Мајчице Свемила, пречистим рукама Својим, обгрли нас благодаћу Својом, узми нас под окриље Своје, и чувај нас. Недај нас овим непомјаницима што само чекају да им попустимо, да им поново у руке паднемо и да им се поклонимо. Утврди нам срца и разум у добру које неће никада

проћи, ободри нас, охрабри нас, оснажи нас за сваку њихову лукаву замку. Али нас одбрани и од нас самих, од онога што је постало друга природа наша, а што нас у пропаст води. Умртви нам и телесне и душевне страсти, како би поново постали храм Духа Светога, за чега смо уистину и саздани.

И помози нам, Пресветла Богородице, да стално у молитви и Богомислију пребивамо, у прослављању свега што је Божије и Свето, и да највише да прослављамо Тебе, због неисказане добротe и милости Твоје којом задржаваш Сина Твога да праведни гњев Свој излије на све нас. Нека Пресвето Име Твоје не силази са усана наших, до последњег уздаха нашег, нека молећи се Теби пређемо и у онај свет, где зле слуге сатанине чекају да нас зграбе и са собом одведу у таму најкрајњу. О, да би, помоћи Твојом, некако прошли поред њих, и дошли пред врата Царства Небеског, и да нам их Ти, или Анђели, слуге Божије, отворите, и пустите нас унутра, у покој вечног мира. Па да онда са захвалним сузама целивамо свете пречисте руке Твоје, и пресрећни, слушамо умилну песму Небеску којом све што живи, вечно прославља Свето Име Твоје, Пресвета Владичице, и Име Сина Твога, Господа Исуса Христа, коме са Беспочетним Оцем Његовим и Пресветим и Благим и Животворним Духом приличи свака слава, част и поклоњење, у све векове векова. Амин.

Акатист написао: Мирко И. Нанић